

minister for Kongeriget, hvilket han ogsaa fandt, at han burde; men deraf fulgte, at hans Secretair og Secretariat i det Hele havde endeel forsøgt Arbeide. Men nagtet den da-værende Indenrigsminister troede, at Thinget vilde holde paa, at dette Forhold vedblev, og nagtet han erklærede, at han ansaae det for rigtigt, er det dog, som bekjendt, ikke mere tilstede; men der er altsaa ogsaa derved bleven nogle Drøfter ledige i Kongerigets Ministerier, idetmindste i Indenrigsministeriet.

Jeg troer herved at have anført Ndt til at støtte Endringsforslaget. Jeg har haft stor Betænkelighed med Hensyn til, om jeg skulde stille dette Forslag til, at man yderligere skulde give 1100 Rd. ud, men jeg kjender Thingets Villighed til at ville føie Ministeriet saavidt muligt, og derfor har jeg foreslaaet det, nagtet det efter min Mening er formeget.

Indenrigsministeren: Jeg maa tilstaae, at jeg vilde have fundet det meget ønskeligt, naar man dog vilde gaae ind i den hele Detail af det omhandlede Forhold, at Sagen da var bleven overgivet til et Udvalgs Behandling. I saa Fald vilde ikke blot de Dplysninger, jeg frø de vedkommende Embedsmænd strax har modtaget om det paagjældende Revisionsarbeides Statistik, kunne være forelagte et saadant Udvalg til nyere Granfning, men de yderligere Dplysninger, som dette kunde have ønsket, vilde da fuldstændigt kunne være bleven bragte tilveie. I nogen Detail er det mig naturligtvis nu umuligt at inklade mig, da jeg kommer til denne Sag uden Forberedelse i saa Henseende, idet dette Forhold indtil for faa Ager siden har maattet ligge mig fjern, og jeg kan forsikre, at det i den første Tid, hvort jeg har haft Indenrigsministeriet under mig, ikke har været den eneste Sag, der har haft Krav paa min Opmærksomhed. Jeg skal dog med Hensyn til det af den sidste ærede Taler givne historiske Tilbageblik bemærke, at under alle de Forhandlinger, der i Regjeringens eget Skjøb ere gaaede forud for Lønningslovens Tilveiebringelse, var der, som man vil see af de af ham nævnte Navne, Ingen, der havde særligt Kalb til at varetage Revisionsvæsenet, og uden at jeg kjender Noget til disse For-

handlingers Historie, finder jeg det saare forklarligt og begrundet i den menneffelige Natur, at naar forøvrigt alle Brancher vare repræsenterede, holdt enhver Svædd over sin. Jeg fik strax det Indtryk, at det var noget stærkt, at 7 Contoirer kunde reduceres til 4; thi naar det ærede Medlem her taler om, at der er bevilget 5, maa der derved væsentligt være tænkt paa de forskjellige Localer, idet de stedsfundne Bevillinger naturligtvis ere blevene benyttede. Der forelaae mig nu usigtige Dplysninger, — hvis Rigtighed jeg ikke har Grund til at betvivle og derhos har gjort mig Umage for at constatere, saavidt ssee kan, ved Conference med dem, som have dermed at gjøre, — om det Factum, at medens man hidtil har naaet at holde Revisionen à jour, saa var dette nu ikke længer muligt; der var paadraget ikke faa Restancer, og jeg har ingen Grund til at betvivle, at det forholder sig rigtigt, at dette ikke er en Følge af manglende Arbeidsomhed, men deraf, at der er blevet læsset for Meget paa de Enkelte, og jeg kan ikke nægte, at jeg, naar jeg her har liggende for mig Antallet af de Regnskaber, der skulle revideres og decideres i eet Contoir, og veed, hvilket Omfang idetmindste nogle af dem have, maa finde det ganske sandsynligt. For mig har der derfor ikke været Andet at gjøre, end at forelægge Nigsdagen det Spørgsmaal, om den ikke maatte finde det rigtigt at komme tilbage til at overveie, om den vil opretholde en Beslutning, som i sin Tid er tagen, og som nu viser sig at medføre Ulemper. Jo mere det ærede Medlem har Det i, at der ikke er steet noget Afslag fra Nigsdagens Side i, hvad der tidligere er fordret af Regjeringen, desto mere synes jeg, at der foreligger fuldt Beviis for, at man fra Regjeringens Side ligesaavel som paa Nigsdagen har gjort sig den yderste Effid for at trykke Fordringerne ned til det mindst Mulige, hvormed man troede at kunne holde Sagerne igang. Det viser sig imidlertid, at Regjeringens Forventninger have været for sanguiniste, og nu foreligger det Alternativ, om man vil, at enten Revisionen skal føres paa en skjøbesløs Maade, eller der skal paadrages Restancer, der som bekjendt voxe lavinmæssigt, og som vilde medføre store Banffeligheder i sit ende-